

[N. Neergaard.]

sunket væsentligt paa Grund af Besparelser, men paa Grund af automatisk Nedgang i Brændselspriser, Reguleringstillæg o. lign.

Hvad der nogenlunde redder Tillægsbevillingsloven, er Skatteindtægtens Stigning i Forhold til Finansloven, idet der er en Stigning paa 9 167 000 Kr.; men jeg siger sikkert ikke for meget, naar jeg siger, at det for en Række Aar er sidste Gang, vi faar en saadan Stigning at se paa en Tillægsbevillingslov.

Hvad den nys vedtagne Finanslov angaar, er Overskuddet paa dens Driftsbudget jo anslaaet til ca. 14 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og Balancen er yderligere forbedret ved den Besparelse paa 5—6 Mill. Kr., som indvindes ved de nylig vedtagne Militærlove; men Virkningen heraf ophæves igen ved det Forhold, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard gjorde opmærksom paa ved Finanslovforslagets tredje Behandling, nemlig at der for de Beløb, der i Henhold til Kriseloven er opført paa Indtægtssiden som Udbytte af Ølskatten, Benzinskatten og andre Toldforhøjelser, skal afholdes visse Udgifter i Finansaaret 1932—33, som ikke findes anført paa Finanslovens Driftsbudgets Udgiftsside. Finansministeren anslog det Beløb, det her drejer sig om, til ca. 6 Mill. Kr., og de to Ting ophæver altsaa i det væsentlige hinanden, og vi bliver staaende ved Finanslovens 14—15 Mill. Kr. som det Beløb, hvoraf Merudgiften paa Statsgældsrenterne og Mindreindtægten i Toldindtægterne og forskellige andre Merudgifter og Mindreindtægter paa Tillægsbevillingsloven for 1932—33 skal afholdes.

De Forhold, som vi i det kommende Finansaar kommer til at staa overfor, er i alle Henseender saa uoverskuelige, at det er umuligt med blot nogenlunde Sikkerhed at sige noget om, hvordan det endelige Resultat vil blive. Og det har den højtærede Finansminister jo ogsaa klogeligt afholdt sig fra; han har kun opstillet Formodninger, og det skal ikke bebrejdes ham, for ingen Finansminister i Verden vilde være i Stand til herom at fremsætte andet end Formodninger.

Men Finansministerens Opfattelse af Forholdet har dog været noget vaklende. Da han fremsatte det andet Sæt Kriselovforslag, mente han, at en Merindtægt paa 15 Mill. Kr., nemlig det ekstra Kvartals Skat, maatte til for at sikre Balance; men siden har han med en meget svag Begrundelse udtalt, at han haabede at kunne komme igennem alene ved Overskuddet paa Finansloven. Oprindeligt anslog Finansmini-

steren Merudgiften paa Rentekontoen som Følge af Kronens ændrede Værdi overfor Guld-Valutaerne til 14—15 Mill. Kr.; som Følge af den sidste Tids relative Nedgang i Dollar-Kursen har han nu ment, at dette Tab vilde reduceres noget, men den højtærede Minister kan jo neppe mene, at det vil blive med mange Millioner. I Virkeligheden er det for Tiden ganske umuligt at sige, hvordan dette Forhold vil stille sig i Løbet af det kommende Finansaar, om Tabet bliver større eller mindre, end han oprindeligt antog.

Mindst lige saa uberegnelig er den Nedgang i Toldindtægterne, som følger af den synkende Købevne og af den Nedgang i Importen især af Luksusvarer, som Valutaordningen tilstræber. Kun eet er sikkert, at det vil blive meget betydelige Beløb. Paa Grund af Lagrenes Størrelse og Kreditoplags-Institutionens Teknik har man endnu kun mærket forholdsvis lidt til Nedgangen i Toldindtægterne; men i Februar Maaned har vi dog allerede staaet overfor en Nedgang paa godt 1 Mill. Kr., og Nedgangen vil efter al Sandsynlighed blive større i de følgende Maaned.

De indenlandske Forbrugsafgifter har hidtil vist en forbausende Modstandskraft overfor Krisen og viser endog i Februar Maaned en ikke ringe Opgang, men det maa dog anses for lidet rimeligt, at dette Forhold kan vedvare. Heller ikke er jeg sikker paa, at Budgetteringen af Indkomst- og Formueskatten vil holde, ikke saa meget under Hensyn til Skatteligningen, for den mener jeg, Finansministeren har taget alt det Hensyn til, han efter Forholdene kunde, han kunde jo kun handle efter Stikprøver — altsaa ikke saa meget under Hensyn til Skatteligningen pr. 1. Januar 1932 som paa Grund af manglende Skattebetalingsevne. Dette er en Faktor, som vil gribe i høj Grad ind i vore Indtægter af disse Skattekloder, og som det er umuligt at beregne paa Forhaand, men som jeg tror, man gør klogt i at anslaa til noget ret betydeligt.

Jeg finder Anledning til at henlede Opmærksomheden paa en betydelig Merudgift paa § 26, nemlig 23 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Denne Merudgift vil sikkert blive yderligere stærkt forøget paa den kommende Tillægsbevillingslov. Tillægsbevillingsloven for 1931—32 forøger Finanslovens allerede betydelige Merudgift, nemlig 27,8 Mill. Kr., med 20,7 Mill. Kr. En fremtrædende Plads indtager for begge Finansaars Vedkommende Statsbanernes Anlægsudgifter, der paa Finansloven for 1932—33 naar Rekordtallet: 29,8 Mill. Kr., altsaa nær ved 30 Mill. Kr.